

Gezondheidscent

**‘We hebben
de onderlinge
vervanging
goed geregeld’**

Huisarts **Michiel Hijzen** is praktijkhouder in Uithoorn. Aan zijn praktijkhouderschap ging een zoektocht van zo'n negen jaar vooraf. Nu heeft hij gevonden wat hij zocht: een kleine praktijk met de voordelen van een groter samenwerkingsverband.

TEKST: BERBER BIJMA / FOTOGRAFIE: MIRJAM VAN DER LINDEN

Je hebt een vrij lange aanloop gehad. Hoe ging dat?

‘Toen ik klaar was met de huisartsenopleiding, wilde ik wel uiteindelijk praktijkhouder worden, maar ik had geen haast. Waarnemen leek me een eerste logische stap. Er was genoeg werk en ik kon rustig rondkijken. Alleen maar losse dagen heeft me nooit erg aangesproken. Voor ik het wist werkte ik ergens toch voor langere tijd als waarnemer. Na een jaar of twee begon het te kriebelen en wilde ik toch gaandeweg op zoek naar een eigen praktijk. Ik weet nog dat ik het de eerste keer best gaaf vond om gevraagd te worden als waarnemer met het oog op associatie. Dat is toch best egostrelend. Ik ging werken in een van mijn opleidingspraktijken, waar ik na een paar jaar op een haar na ben geassocieerd. Het liep stuk op verschillende, maar onuitgesproken verwachtingen over goodwill en verdeling van winst. Daarna was de vaart van de overnamezoektocht er een beetje uit. Ik ging weer waarnemen, ons tweede kind werd geboren, er is altijd wel iets te doen. Ik heb zelfs nog een paar maanden vrij genomen om samen met de onderburen te klussen aan een oude motor. Daarna heb ik nog een jaar in Volendam gewerkt, in een praktijk waar de praktijkhouder plotseling was overleden. Associatie daar zag ik niet zitten. We vonden elkaar onvoldoende in temperament en visie. Ik ben weer actief gaan zoeken en heb op iedere gespreksmogelijkheid ‘ja’ gezegd, ook als het me niks leek. Dat is een goed uitgangspunt om van alles te zien, van solopraktijk aan huis tot grote praktijken met elf huisartsen.’

Hoe ben je uiteindelijk hier terechtgekomen?

‘Via een waarneembemiddelaar kwam ik in contact met mijn huidige

medepraktijkhouder. Hij bleek bijna bij mij om de hoek te wonen. Een van de eerste dingen waar we over hebben gepraat, was goodwill, om te voorkomen dat het weer op onuitgesproken verwachtingen zou stranden. Ik ben eerst bij hem gaan waarnemen en vandaar uit zijn we stap voor stap verder gegaan. Wat me meteen aansprak, was de constructie. Het duurde even voor ik die doorgrondde: drie duopraktijken vormen samen één maatschap in een gezondheidscentrum, waarin nog twee grote maatschappen

Laat je verrassen!

‘Kijk breed rond en laat je verrassen. Zeg niet te snel nee. Ik heb fijn gewerkt in praktijken waarvan ik vooraf niet dacht dat ze bij me zouden passen. Daardoor werd steeds duidelijker wat ik wél zocht. Ik heb veel praktijken gezien, maar er zijn er nog veel meer. Er is voor iedereen wel een smaak te vinden.’

zitten die onderling goed samenwerken. Alle maatschappen samen plus één huisarts die niet in het centrum zit, vormen samen de hagro, die daarmee uit alle huisartsen van Uithoorn bestaat. Je hebt daardoor een soort ‘klein-in-groot’-constructie, met zowel de voordelen van een kleine praktijk waarin je eigen patiënten hebt, als de voordelen van het grotere geheel. Je houdt je bezig met veel verschillende dingen, zowel kern- als randzaken, maar met goed overleg en afstemming wordt het werk verdeeld en dus lichter.’

Hebben jullie als duo werk gemaakt van een goede klik?

‘Zeker. Je gaat toch een soort huwelijk

met elkaar aan voor een hele lange tijd. Dan moet je niet alleen kijken of iemand aardig is, maar ook of je inhoudelijk op dezelfde golflengte zit. Dat ontdek je niet in één gesprek. Het begint met samenwerken in de praktijk en gesprekken over onder andere verwachtingen en gevoeligheden. We hebben, deels met goede begeleiding, gesprekken gevoerd aan de hand van het op te stellen maatschapscontract. Dat is een juridisch document, maar dwingt je ook om te bespreken wat je belangrijk vindt en wat je wilt regelen voor als het ooit níet goed zou gaan. Zo leer je elkaar nog beter kennen en bouw je aan een solide basis.’

Hoe bevalt het je nu?

‘De overstap was minder groot dan je zou denken. Ik ben in het eerste jaar als waarnemer ook overal bij betrokken en voluit serieus genomen. In de praktijk, maar ook de grote maatschap en de hagro. Wat ik nu vooral fijn vind, is de continuïteit. Ik ben voor de patiënten nu echt de vaste huisarts en ik merk dat ze dat belangrijk en fijn vinden. Het praktijkhouderschap geeft ook ruimte om je werk zo in te richten als je wilt. Dat we binnen de maatschap en de hagro heel goed samenwerken, scheelt enorm. We hebben de onderlinge vervanging goed geregeld. Dat geeft rust en vrijheid.’

Wat zou je anderen willen meegeven?

‘Dat ze er niet te zwaar aan moeten tilen. Zeker, er komt best veel bij kijken, maar het is echt niet zo zwaar als het soms door alle gezucht en gesteun van huisartsen lijkt. Waarnemen is flexibel en overzichtelijk en daardoor aantrekkelijk, maar voor mij is praktijkhouderschap de mooiste manier om het vak in de volle breedte uit te oefenen. Als je toch in zo'n praktijk zit, zorg dan dat je mede-eigenaar bent en meepraat. Daarmee draag je ook bij aan de instandhouding van de huisartsenzorg. Ik denk dat ons vak uiteindelijk alleen maar werkt als er voldoende praktijkhouders zijn.’ ¶

Michiel Hijzen (42) is praktijkhouder in een duopraktijk in Uithoorn die 3075 patiënten heeft. De praktijk vormt met twee andere duopraktijken een maatschap binnen een gezondheidscentrum met nog twee grote maatschappen. Michiel is getrouwd en heeft twee kinderen van 11 en 8 jaar.

MOTOR

Michiel heeft een oude BMW-motor waar hij graag op rijdt. ‘Die is van mijn vader geweest, die vorig jaar is overleden. Nog voor we wisten dat hij ziek was, heb ik die motor in oude luister hersteld.’

DANSLES

‘In mijn studententijd ben ik lid geworden van een rock-n-roll-vereniging. Ik geef nog steeds regelmatig dansles. Nee, daar ga ik niet op die motor naartoe, al past dat op zich wel mooi bij elkaar.’